UNIVERZA V LJUBLJANI FAKULTETA ZA MATEMATIKO IN FIZIKO ODDELEK ZA FIZIKO FIZIKA II. STOPNJA, FIZIKA KONDENZIRANE SNOVI

Tina Klobas

ORIENTACIJSKO ZAGOZDENJE DVODIMENZIOALNIH ELIPS V RAVNINI

Magistrsko delo

MENTOR: dr. Anže Božič SOMENTOR: doc. dr. Simon Čopar

1. Metodologija

Okviren potek zagozdenja sistema:

- 1. Generiranje dvdimenzionalne mreže N točk z Mitchellovim algoritmom [1].
- 2. Postavitev N elips z ekscentričnostjo e in naključnimi začetnimi orientacijami.
- 3. Implementacija prekrivalne funkcije [2] za zaznavanje trkov med elipsami.
- 4. Postopno večanje elips in relaksacija vrtenja (Monte Carlo).
- 5. Analiza konfiguracij.

Dvodimenzionalnemu prostoru dodamo še periodične robne pogoje, ki jih vključimo na naslednji način:

```
dx = point2 - point1
if dx > 0.5*width:
    dx = dx - width
elif dx < -0.5*width:
    dx = dx + width</pre>
```

1.1 Mitchellov algoritem

Okviren potek algoritma:

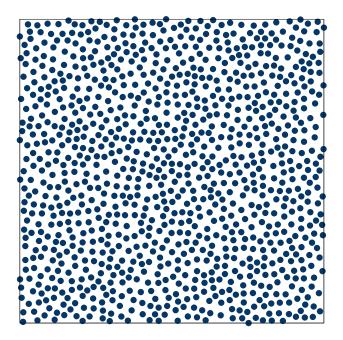
- 1. za začetni točki zgeneriramo naključni poziciji,
- 2. zgeneriramo naključne pozicije kandidatov za naslednjo točko,
- 3. izberemo tistega kandidata, ki je najdlje od vseh točk porazdelitve (ima največjo minimalno oddaljenost),
- 4. ponovimo korak 2 dokler ne dobimo željeno število točk.

Med algoritmom število kandidatov povečujemo sorazmerno s številom že obstoječih točk N. Pri nalogi smo tako na vsakem koraku generirali $\lfloor N/2 \rfloor + 1$ kandidatov.

1.2 Eliptična kontaktna funkcija

Kontaktna funkcija je dober kriterij za prekrivanje med dvema elipsama.¹

¹V nalogi uporabljamo dvodimenzionalni ekvivalent tridimenzionalne funkcije povzete po [2].

Slika 1.1: Porazdelitev 1024 točk.

1.2.1 Ena elipsa

Elipso A definiramo s funkcijo E_a , ki zadošča naslednjemu pogoju

$$E_a(\mathbf{r} - \mathbf{r}_a, \theta_a) \begin{cases} < 1 & \text{znotraj A} \\ = 1 & \text{na površini A}. \\ > 1 & \text{zunaj A} \end{cases}$$
 (1.1)

Izberemo

$$E_a = (\boldsymbol{r} - \boldsymbol{r}_a)^{\mathsf{T}} \mathbf{A}^{-1} (\boldsymbol{r} - \boldsymbol{r}_a), \tag{1.2}$$

kjer je \boldsymbol{r}_a center elipse. Matriko ${\bf A}$ lahko zapišemo kot

$$\mathbf{A}(\theta_a) = \mathbf{R}(\theta_a)\hat{\mathbf{A}}\mathbf{R}^{\top}(\theta_a), \tag{1.3}$$

kjer je $R(\theta)$ rotacijska matrika, $\hat{\mathbf{A}}$ pa je definirana z velikostjo polosi elipse a_1 in a_2 ter enotskih vektorjev \mathbf{e}_i

$$\hat{\mathbf{A}} = \sum_{i=1}^{2} a_i^2 \mathbf{e}_i \mathbf{e}_i^{\top}. \tag{1.4}$$

Matriki \mathbf{A} in \mathbf{A}^{-1} sta simetrični in pozitivno definitni.

1.2.2 Prekrivanje dveh elips

Definiramo funkcijo

$$F(\mathbf{r},\lambda) = \lambda E_a(\mathbf{r}) + (1-\lambda)E_a(\mathbf{r}), \tag{1.5}$$

ki je odvisna od pozicij \mathbf{r}_a , \mathbf{r}_b in orientacij θ_a , θ_b dveh elips A ter B. Parameter λ omejimo na interval [0,1], tako, da je $F(\mathbf{r},\lambda) \geq 0$. Pri fiksni vrednosti λ ima $F(\mathbf{r},\lambda)$ enolični minimum. Pri $\lambda = 0$ je minimum F = 0 pri $\mathbf{r} = \mathbf{r}_b$, pri $\lambda = 1$

pa je minimum F=0 pri ${\bm r}={\bm r}_a$. Za vse vmesne vrednosti λ , je vrednost ${\bm r}$ pri minimumu $F({\bm r},\lambda)$ določena z

$$\nabla F(\mathbf{r}, \lambda) = 0, \tag{1.6}$$

oziroma

$$\lambda \mathbf{A}^{-1}(\mathbf{r} - \mathbf{r}_a) + (1 - \lambda)\mathbf{B}^{-1}(\mathbf{r} - \mathbf{r}_b) = 0. \tag{1.7}$$

To lahko napišemo tudi kot

$$r(\lambda) - r_a = (1 - \lambda) \mathbf{A} \mathbf{C}^{-1} r_{ab},$$

 $r(\lambda) - r_b = -\lambda \mathbf{B} \mathbf{C}^{-1} r_{ab},$ (1.8)

kjer je $\boldsymbol{r}_{a\,b} = \boldsymbol{r}_b - \boldsymbol{r}_a$ in ${\bf C}$ matrika

$$\mathbf{C} = (1 - \lambda)\mathbf{A} + \lambda\mathbf{B}.\tag{1.9}$$

Rešitev 1.8 ustavimo v 1.5, pri čemer upoštevamo tudi 1.9 in definiramo funkcijo f kot

$$f(\lambda) = F(\mathbf{r}(\lambda), \lambda) = \lambda (1 - \lambda) \mathbf{r}_{ab}^{\mathsf{T}} C^{-1} \mathbf{r}_{ab}. \tag{1.10}$$

2. Literatura

- [1] A. Wolfe, Ray Tracing Gems II: Next Generation Real-Time Rendering with DXR, Vulkan, and OptiX" (Apress, Berkeley, CA, 2021) str. 367–394.
- [2] J. W. Perram in M. Wertheim, Statistical mechanics of hard ellipsoids. I. Overlap algorithm and the contact function, Journal of Computational Physics 58, 409 (1985).